

Диспозитив

Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че те не се прилагат при спор относно определянето на съдебната компетентност по свързани дела, когато възпросният спор не попада в приложното поле на Директива 93/13.

(¹) ОВ С 330, 2.10.2017 г.

**Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на
3 ноември 2017 г. — Baltic Media Alliance Ltd/Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(Дело С-622/17)

(2018/С 052/19)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas (Регионален административен съд Вилнюс)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Baltic Media Alliance Ltd.

Ответник: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Отнася ли се член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2010/13/ЕС (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, само до случаите, когато приемащата държава членка иска да преустанови дадено телевизионно излъчване и/или препредаване, или се отнася също и до случаите, когато приемащата държава членка предприема мерки с цел да ограничи по друг начин свободното приемане на програми и тяхното предаване?
- 2) Трябва ли съображение 8 и член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемаща държава членка — след като установи, че материал по член 6 от посочената директива е бил излъчен, предаден за разпространение и разпространен в телевизионна програма, препредавана и/или разпространявана чрез интернет от държава — членка на Европейския съюз — да приеме, когато не са изпълнени определенияте в член 3, параграф 2 от посочената директива условия, решение като предвиденото в член 33, параграф 11 и член 33, параграф 12, точка 1 от литовския Закон за предоставянето на информация на обществеността, т.е. да наложи временно задължение на операторите, осъществяващи дейност по препредаване на телевизионни програми на територията на приемащата държава членка, и на други лица, предоставящи услуги, свързани с разпространението на телевизионни програми чрез интернет, да препредават и/или разпространяват телевизионната програма чрез интернет само в пакети телевизионни програми, които се предлагат срещу допълнителна такса?

(¹) ОВ L 95, 2010 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Giudice di Pace di Roma (Италия), постъпило на 3 ноември 2017 г. —
Alberto Rossi и др./Ministero della Giustizia**

(Дело С-626/17)

(2018/С 052/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Roma